Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (šiesta komora)

z 23. januára 2025*

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Ochrana spotrebiteľa – Nekalé obchodné praktiky – Smernica 2005/29/ES – Článok 7 – Klamlivé opomenutia – Výzva na kúpu – Podstatné informácie – Informácie, ktoré sa majú poskytnúť spotrebiteľovi o spôsobe výpočtu ceny – Online ponuka na dodávku elektrickej energie – Simulátor sadzieb – Uvedenie percentuálneho podielu zvýšenia ceny uplatňovaného na spotrebiteľa“

Vo veci C-518/23,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Bundesgerichtshof (Spolkový súdny dvor, Nemecko) z 27. júla 2023 a doručený Súdnemu dvoru 10. augusta 2023, ktorý súvisí s konaním

Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.

proti

NEW Niederrhein Energie und Wasser GmbH,

SÚDNY DVOR (šiesta komora),

v zložení: podpredseda Súdneho dvora T. von Danwitz, vykonávajúci funkciu predsedu šiestej komory, sudcovia A. Kumin (spravodajca) a I. Ziemele,

generálny advokát: M. Szpunar,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na písomnú časť konania,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

– Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e.V., v zastúpení: P. Wassermann, Rechtsanwalt,

– NEW Niederrhein Energie und Wasser GmbH, v zastúpení: T. Höch, Rechtsanwalt,

* Jazyk konania: nemčina.

– Európska komisia, v zastúpení: P. Kienapfel, P. Ondrůšek a I. Rubene, splnomocnení zástupcovia,

so zreteľom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálneho advokáta, že vec bude prejednaná bez jeho návrhov,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 7 ods. 1 a ods. 4 písm. c) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2005/29/ES z 11. mája 2005 o nekalých obchodných praktikách podnikateľov voči spotrebiteľom na vnútornom trhu, a ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 84/450/EHS, smernice Európskeho parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 („smernica o nekalých obchodných praktikách“) (Ú. v. EÚ L 149, 2005, s. 22).

2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e.V. (Spolková únia spotrebiteľských centier a združení, Nemecko) (ďalej len „Spolková únia“) a NEW Niederrhein Energie und Wasser GmbH vo veci údajne klamlivej reklamy na ponuku dodávok elektrickej energie.

Právny rámec

Právo Únie

3 Odôvodnenia 6, 7, 14 a 18 smernice 2005/29 stanovujú:

„(6) Táto smernica preto aproximuje právne predpisy členských štátov o nekalých obchodných praktikách vrátane nekalej reklamy, ktoré priamo poškodzujú ekonomické záujmy spotrebiteľov, a tým nepriamo poškodzujú ekonomické záujmy oprávnených účastníkov hospodárskej súťaže. V súlade so zásadou proporcionality táto smernica ochraňuje spotrebiteľov pred následkami takýchto nekalých obchodných praktík, ak sú podstatné, uznáva však, že v niektorých prípadoch môže byť dosah na spotrebiteľov zanedbateľný. …

(7) Táto smernica sa zaoberá obchodnými praktikami, ktoré priamo súvisia s ovplyvňovaním rozhodnutí o obchodnej transakcii spotrebiteľov vo vzťahu k produktom. …

…

(14) Je žiaduce, aby klamlivé obchodné praktiky zahŕňali tieto praktiky vrátane klamlivej reklamy, ktorá tým, že spotrebiteľa uvádza do omylu, bráni mu urobiť kvalifikovanú, a tým aj efektívnu voľbu. V súlade s právom a praxou členských štátov o klamlivej reklame rozdeľuje táto smernica klamlivé praktiky na klamlivé konanie a klamlivé opomenutie konania. V súvislosti s opomenutím konania stanovuje táto smernica obmedzený počet kľúčových informácií, ktoré spotrebiteľ potrebuje na to, aby mohol urobiť kvalifikované rozhodnutie o obchodnej transakcii. Tieto informácie nebudú musieť byť obsiahnuté

v každej reklame, ale iba v prípade, keď obchodník vyzýva na kúpu, čo je v tejto smernici jasne definovaný pojem. Prístup úplnej harmonizácie prijatý v tejto smernici nebráni členským štátom, aby vo svojich vnútroštátnych právnych predpisoch vymedzili základné vlastnosti určitých produktov, ako napríklad zberateľských predmetov alebo elektrického tovaru, opomenutie ktorých by bolo podstatné pri výzve na kúpu. …

…

(18) Je vhodné chrániť všetkých spotrebiteľov pred nekalými obchodnými praktikami. Súdny dvor však považoval za potrebné skúmať pri rozhodovaní v prípadoch týkajúcich sa reklamy… účinok na hypotetického typického spotrebiteľa. V súlade so zásadou proporcionality a z dôvodu umožnenia účinného uplatňovania zamýšľanej ochrany vzala táto smernica za kritérium priemerného spotrebiteľa, ktorý je v rozumnej miere dobre informovaný, vnímavý a obozretný, pri zohľadnení sociálnych, kultúrnych a jazykových faktorov, ako ho vykladal Súdny dvor, obsahuje však i ustanovenia zamerané na zabránenie zneužívania spotrebiteľov, ktorých vlastnosti ich robia obzvlášť zraniteľnými voči nekalým obchodným praktikám. … Pojem priemerného spotrebiteľa sa pritom nezakladá na štatistickom zistení. Vnútroštátne súdy a orgány budú musieť sami na základe vlastnej úvahy určiť, so zreteľom na judikatúru Súdneho dvora, typickú reakciu priemerného spotrebiteľa v danom prípade.“

4 Článok 2 tejto smernice stanovuje:

„Na účely tejto smernice:

…

d) ‚obchodné praktiky podnikateľov voči spotrebiteľom‘…: sú akékoľvek konanie, opomenutie, spôsob správania alebo vyjadrenie, obchodná komunikácia vrátane reklamy a marketingu obchodníka, priamo spojené s podporou, predajom alebo dodávkou produktu spotrebiteľom;

…

i) ‚výzva na kúpu‘ je akákoľvek obchodná komunikácia, ktorá obsahuje opis základných znakov produktu a jeho cenu spôsobom zodpovedajúcim charakteru použitej obchodnej komunikácie, a tým umožňuje spotrebiteľovi uskutočniť kúpu;

…“

5 Článok 7 uvedenej smernice stanovuje:

„1. Obchodná praktika sa považuje za klamlivú, ak v skutkovej súvislosti, berúc do úvahy všetky jej črty, okolnosti a obmedzenia komunikačného prostriedku, opomenie podstatnú informáciu, ktorú priemerný spotrebiteľ potrebuje v závislosti od kontextu na to, aby urobil kvalifikované rozhodnutie o obchodnej transakcii, a tým zapríčiňuje alebo môže zapríčiniť, že priemerný spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil.

2. Za klamlivé opomenutie sa taktiež považuje, ak obchodník skrýva alebo poskytuje nejasným, nezrozumiteľným, viacvýznamovým alebo nevhodným spôsobom podstatné informácie uvedené v odseku 1, vzhľadom na okolnosti popísané v uvedenom odseku, alebo neoznámi obchodný účel

obchodnej praktiky, ak už nie je zrejmý z kontextu, a tam, kde v jednom alebo druhom prípade toto spôsobí alebo je pravdepodobné, že spôsobí, že priemerný spotrebiteľ prijme rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neprijal.

3. Ak prostriedok použitý na oznamovanie obchodnej praktiky ukladá priestorové alebo časové obmedzenia, pri rozhodovaní o tom, či bolo poskytnutie informácie opomenuté, sa vezmú do úvahy tieto obmedzenia a akékoľvek opatrenia prijaté obchodníkom na sprístupnenie informácií spotrebiteľom inými prostriedkami.

4. V prípade výzvy na kúpu sa za podstatné považujú nasledujúce informácie, ak už nie sú zrejmé z kontextu:

…

c) cena vrátane daní, alebo ak vzhľadom na povahu produktu nemožno cenu rozumne stanoviť vopred, spôsob, ktorým sa vypočíta, ako aj v prípade, že je to vhodné, všetky ďalšie náklady na dopravu, dodanie alebo poštovné, alebo ak tieto náklady nemožno rozumne stanoviť vopred, skutočnosť, že do ceny môžu byť zarátané takéto ďalšie náklady;

…“

Nemecké právo

6 Gesetz gegen den unlauteren Wettbewerb (zákon o zákaze nekalej súťaže) z 3. júla 2004 (BGBl. 2010 I, s. 254), v znení účinnom k 28. máju 2022, ktoré sa uplatňuje na spor vo veci samej (ďalej len „UWG“), má za cieľ najmä prebrať do nemeckého práva smernicu 2005/29.

7 Podľa § 5a ods. 1 a 3 UWG:

„1. Nekalo koná tiež ktokoľvek, kto uvedie spotrebiteľa alebo iného účastníka trhu do omylu tým, že opomenie podstatnú informáciu,

(1) ktorú spotrebiteľ alebo iný účastník trhu potrebuje na základe daných okolností, aby urobil kvalifikované rozhodnutie o obchodnej transakcii, a

(2) ktorej opomenutie môže zapríčiniť, že spotrebiteľ alebo iný účastník trhu urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil,

…

3. Pri posudzovaní, či podstatná informácia bola opomenutá, je potrebné zohľadniť:

(1) priestorové a časové obmedzenia vzhľadom na komunikačný prostriedok zvolený pre obchodnú praktiku, ako aj

(2) všetky opatrenia, ktoré obchodník prijal na poskytnutie informácií spotrebiteľovi alebo inému účastníkovi trhu prostredníctvom iných prostriedkov než komunikačným prostriedkom zvoleným pre obchodnú praktiku.“

8 V § 5b ods. 1 UWG sa stanovuje:

„Ak sa produkty alebo služby ponúkajú spolu s uvedením ich vlastností a ich ceny primeraným spôsobom vzhľadom na použitý komunikačný prostriedok tak, aby priemerný spotrebiteľ mohol uzavrieť transakciu, potom sa následne uvedené informácie považujú za podstatné v zmysle § 5a ods. 1, pokiaľ priamo nevyplývajú z kontextu:

…

(3) celková cena, alebo ak vzhľadom na povahu tovaru alebo služby nemožno cenu stanoviť vopred, spôsob, ktorým sa vypočíta, ako aj v prípade, že je to vhodné, všetky ďalšie náklady na dopravu, dodanie alebo poštovné, alebo ak tieto náklady nemožno rozumne stanoviť vopred, skutočnosť, že tieto náklady môže znášať spotrebiteľ;

…“

Spor vo veci samej a prejudiciálna otázka

9 NEW Niederrhein Energie und Wasser, ktorá vykonáva svoju činnosť na celom nemeckom území, dodáva elektrickú energiu najmä zákazníkom, ktorí disponujú systémom elektrického akumulačného vykurovania (ďalej len „elektrická energia používaná na vykurovanie“). Táto spoločnosť tak týmto zákazníkom predáva najmä elektrickú energiu fakturovanú za zníženú sadzbu počas „hodín mimo špičky“, ktorá zodpovedá nočnému časovému úseku a je určená na napájanie tohto systému.

10 Z návrhu na začatie prejudiciálneho konania vyplýva, že spotrebu uvedených zákazníkov, pokiaľ ide o elektrickú energiu používanú na vykurovacie účely a elektrickú energiu používanú na iné účely, možno účtovať samostatne alebo spoločne. V prípade spoločného účtovania sa používa merač na dvojitú sadzbu s dvoma počítadlami zaznamenávajúcimi spotrebu elektrickej energie, jedným na zníženú sadzbu za hodiny mimo špičky a druhým na plnú sadzbu uplatňovanú počas ostatných hodín dňa.

11 Vnútroštátny súd spresňuje, že zákazníci môžu počas hodín uplatňovania zníženej sadzby spotrebúvať okrem elektrickej energie používanej na vykurovanie aj elektrickú energiu používanú na iné účely, pričom túto poslednú uvedenú spotrebu nemožno zaznamenať oddelene. Niektorí správcovia a prevádzkovatelia distribučných sietí elektrickej energie v tejto situácii ukladajú dodávateľom elektrickej energie tzv. „kompenzačné“ množstvo (ďalej len „kompenzačné množstvo“), ktoré zodpovedá vyúčtovaniu plnej sadzby za časť spotreby elektrickej energie vyúčtovanej zníženou sadzbou a má podobu paušálnej percentuálnej sadzby.

12 NEW Niederrhein Energie und Wasser, ktorá prenáša na svojich zákazníkov kompenzačné množstvo stanovené prevádzkovateľmi distribučných sietí elektrickej energie, na svojom internetovom sídle www.new-energie.de poskytuje verejnosti simulátor sadzieb elektrickej energie. Tento simulátor môžu používať aj osoby, ktoré spotrebúvajú elektrickú energiu používanú na vykurovanie a majú merač na dvojitú sadzbu. Záujemcovia musia na tento účel uviesť svoje poštové smerovacie číslo, ako aj množstvá elektrickej energie, ktoré spotrebovali alebo ktoré zodpovedajú ich potrebám v rámci zníženej sadzby a plnej sadzby. Tento simulátor potom vypočíta cenovú ponuku, ktorú môžu prijať, a teda uzavrieť zmluvu o dodávke elektrickej energie so spoločnosťou NEW Niederrhein Energie und Wasser.

13 Podľa Spolkovej únie neuvedenie kompenzačného množstva preneseného na dotknutého spotrebiteľa pri používaní uvedeného simulátora predstavuje porušenie zákazu klamlivého opomenutia, a teda UWG. Konečná cena zobrazená simulátorom sadzieb je totiž nižšia ako skutočná cena, keďže nezohľadňuje percento použité ako kompenzačné množstvo.

14 Spolková únia navrhovala, aby príslušné nemecké súdy tak v prvostupňovom, ako aj v odvolacom konaní uložili spoločnosti NEW Niederrhein Energie und Wasser povinnosť zdržať sa reklamy na ponuku dodávok elektrickej energie používanej na vykurovanie, ak sa spotrebiteľovi v rámci zmluvného procesu – a presnejšie, pokiaľ ide o spôsob účtovania tejto elektrickej energie – výslovne neoznámil percentuálny podiel stanovený ako kompenzačné množstvo a uplatňovaný v prípade spoločného vyúčtovania spotreby uvedenej elektrickej energie a spotreby elektrickej energie používanej na iné účely prostredníctvom merača na dvojitú sadzbu.

15 Keďže dané súdy tieto návrhy zamietli, Spolková únia podala opravný prostriedok *Revision* na Bundesgerichtshof (Spolkový súdny dvor, Nemecko), vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania, pričom zopakovala svoj návrh na zdržanie sa reklamy.

16 Z návrhu na začatie prejudiciálneho konania vyplýva, že všeobecné podmienky predaja žalovanej vo veci samej, oboznámenie s ktorými musí dotknutá osoba potvrdiť počas procesu prijímania ponuky na internete týkajúcej sa dodávky elektrickej energie používanej najmä na vykurovanie, spresňujú, že práve prevádzkovateľ miestnej distribučnej siete elektrickej energie určuje nočný časový úsek a percentuálny podiel stanovený ako kompenzačné množstvo. Tiež sa v nich uvádza, že toto kompenzačné množstvo bolo prevádzkovateľom siete pre zemepisnú oblasť, do ktorej patrí sídlo žalovanej vo veci samej, stanovené na 25 %.

17 Vnútroštátny súd sa domnieva, že reklama na ponuku dodávky elektrickej energie, ktorá vyplýva z toho, že dodávateľ poskytol online simulátor sadzby, predstavuje „výzvu na kúpu“ v zmysle relevantnej nemeckej právnej úpravy, ktorou sa preberá najmä článok 7 ods. 4 smernice 2005/29.

18 Vzhľadom na to, že konečné obchodné rozhodnutie spotrebiteľa, teda rozhodnutie uzavrieť zmluvu o dodávke elektrickej energie, vychádza zo začatia zmluvného procesu, skutočnosť, že žalovaná vo veci samej vo svojich všeobecných podmienkach predaja uviedla percentuálny podiel stanovený ako uplatniteľné kompenzačné množstvo, nie je podľa tohto súdu vhodná na splnenie informačnej povinnosti, ktorá jej prináleží, predovšetkým z časového hľadiska. Najmä informácie o spôsobe výpočtu fakturovanej ceny by sa mali poskytnúť v rámci použitia simulátora, pričom by sa malo uviesť presné percento stanovené z dôvodu kompenzačného množstva uplatniteľného na dotknutú osobu. Zahrnutie tohto percentuálneho podielu do výpočtu ceny elektrickej energie by tak umožňovalo spotrebiteľom porovnať ponuku žalovanej vo veci samej s ponukou iných dodávateľov.

19 Uvedený súd zastáva názor, že by bolo potrebné vyhovieť žalobe o zdržanie sa konania, ktorú na tento súd podala Spolková únia, ak by sa mal prijať názor, že informácia, ktorú má poskytnúť žalovaná vo veci samej podľa článku 7 ods. 1 a ods. 4 písm. c) smernice 2005/29, pokiaľ ide o spôsob výpočtu ceny, musí zahŕňať presné percento stanovené ako kompenzačné množstvo, takže dotknutá osoba, ktorá pozná svoju spotrebu elektrickej energie, by mohla samostatne vypočítať túto cenu. Takýto výklad je v súlade s cieľom tejto smernice, ktorým je zabezpečiť vysokú úroveň ochrany spotrebiteľov, a možno ho vyvodiť z regulačného kontextu, do ktorého patrí tento článok 7 ods. 4 písm. c) smernice 2005/29.

20 Vnútroštátny súd sa domnieva, že spotrebiteľ potrebuje takúto informáciu na to, aby prijal rozhodnutie o obchodnej transakcii so znalosťou veci, a domnieva sa, že opomenutie tejto podstatnej informácie by ho mohlo viesť k prijatiu rozhodnutia o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil.

21 Okrem toho tento súd tvrdí, že hoci odvolací súd dospel k záveru, že žalovaná vo veci samej nebola schopná uviesť informáciu o presnom percentuálnom podiele týkajúcom sa kompenzačného množstva uplatniteľnom v geografickej oblasti pokrytej danou sieťou, keďže prevádzkovatelia elektrických distribučných sietí túto informáciu uverejňujú len zriedkavo, tento odvolací súd nekonštatoval, že žalovaná vo veci samej nemôže získať uvedenú informáciu od týchto prevádzkovateľov.

22 Uvedený súd však uvádza, že výraz „spôsob, ktorým sa [cena] vypočíta“, uvedený v článku 7 ods. 4 písm. c) smernice 2005/29, možno vykladať aj v tom zmysle, že všeobecné informovanie spotrebiteľa o relevantných prvkoch výpočtu ceny by sa mohlo ukázať ako dostatočné.

23 Za týchto podmienok Bundesgerichtshof (Spolkový súdny dvor) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru túto prejudiciálnu otázku:

„Má byť informácia o spôsobe výpočtu ceny, ktorú má poskytnúť obchodník podľa článku 7 ods. 1 a ods. 4 písm. c) [smernice 2005/29], v prípade, že stanovenie ceny závisí od spotreby, podaná tak, že spotrebiteľ na základe tejto informácie môže sám vypočítať cenu, ak pozná svoju spotrebu?“

O prejudiciálnej otázke

24 Na úvod treba uviesť, že z návrhu na začatie prejudiciálneho konania vyplýva, že účastníci konania vo veci samej sa nezhodujú, pokiaľ ide o otázku, či simulátor sadzieb dostupný na internetovom sídle dodávateľa elektrickej energie, ktorý dotknutému spotrebiteľovi umožňuje vypočítať mesačnú cenu, ktorá sa má zaplatiť za elektrickú energiu používanú najmä na vykurovanie, musí obsahovať údaj o presnom percentuálnom podiele súvisiacom s kompenzačným množstvom, ktoré dodávateľ elektrickej energie uplatňuje na tohto spotrebiteľa, takže tento spotrebiteľ, ktorý pozná svoju spotrebu elektrickej energie, môže túto cenu vypočítať samostatne.

25 Za týchto podmienok sa vnútroštátny súd svojou prejudiciálnou otázkou v podstate pýta, či sa má článok 7 ods. 1 a ods. 4 písm. c) smernice 2005/29 vykladať v tom zmysle, že v rámci reklamy na internete na ponuku dodávky elektrickej energie musí informácia o spôsobe, akým sa cena vypočíta, obsahovať presné percento pohyblivej zložky, akou je kompenzačné množstvo, ktoré dodávateľ elektrickej energie uplatňuje na dotknutého spotrebiteľa, takže tento spotrebiteľ môže hneď, ako spozná svoju spotrebu elektrickej energie, samostatne vypočítať túto cenu.

26 Treba pripomenúť, že iba na obchodnú praktiku považovanú za „výzvu na kúpu“ sa vzťahuje článok 7 ods. 4 smernice 2005/29, kým všetky obchodné praktiky vrátane výziev na kúpu podliehajú požiadavkám článku 7 ods. 1 až 3 a 5 tejto smernice (rozsudok z 12. mája 2011, Ving Sverige, C-122/10, EU:C:2011:299, bod 24).

27 Keďže vnútroštátny súd sa domnieva, že reklama na ponuku dodávky elektrickej energie prostredníctvom simulátora sadzieb, ktorý je spotrebiteľovi poskytnutý na internetovom sídle dodávateľa elektrickej energie, predstavuje „výzvu na kúpu“ v zmysle článku 2 písm. i) smernice 2005/29, treba uviesť, že v tomto ustanovení sa tento pojem definuje ako „akákoľvek obchodná

komunikácia, ktorá obsahuje opis základných znakov produktu a jeho cenu spôsobom zodpovedajúcim charakteru použitej obchodnej komunikácie, a tým umožňuje spotrebiteľovi uskutočniť kúpu“.

28 Okrem toho Súdny dvor spresnil, že výzva na kúpu ako osobitná forma reklamy podlieha zosilnenej informačnej povinnosti v zmysle článku 7 ods. 4 smernice 2005/29 v spojení s odôvodnením 14 tejto smernice (rozsudok z 12. mája 2011, Ving Sverige, C-122/10, EU:C:2011:299, bod 28).

29 Každá výzva na kúpu teda musí obsahovať určitý počet kľúčových informácií vymenovaných v článku 7 ods. 4 smernice 2005/29, ktoré spotrebiteľ potrebuje na to, aby mohol urobiť kvalifikované rozhodnutie o obchodnej transakcii. Tieto informácie zahŕňajú v súlade s písmenom c) tohto ustanovenia cenu vrátane daní, alebo ak vzhľadom na povahu produktu nemožno cenu rozumne stanoviť vopred, spôsob, ktorým sa vypočíta.

30 Zo znenia článku 7 ods. 4 písm. c) smernice 2005/29 v prvom rade vyplýva, že je potrebné rozlišovať medzi uvedením konečnej ceny a uvedením spôsobu, akým sa táto cena vypočíta, ďalej, že práve povaha produktu určuje situáciu, v ktorej obchodník nemôže rozumne vopred vypočítať uvedenú cenu, a napokon, že ak obchodník nemôže uviesť túto cenu, musí uviesť spôsob, akým sa táto cena vypočíta, alebo inými slovami spôsob výpočtu konečnej ceny.

31 Ak teda konečnú cenu za dodávku elektrickej energie nemožno rozumne vypočítať vopred, keďže môže závisieť od určitých prvkov, ako sú napríklad náklady dodávateľa elektrickej energie, nezávislé od vôle tohto dodávateľa a meniace sa, alebo – ako uvádza vnútroštátny súd – od množstva elektrickej energie, ktorú spotrebiteľ skutočne spotreboval, informácia o uplatnení takého prvku, akým je percentuálne zvýšenie z dôvodu kompenzačného množstva, ktoré obchodník zahrnul do konečnej ceny, patrí pod „spôsob, ktorým sa cena vypočíta“, v zmysle článku 7 ods. 4 písm. c) smernice 2005/29 a ako také predstavuje podstatnú informáciu, ktorú spotrebiteľ potrebuje na prijatie kvalifikovaného rozhodnutia o obchodnej transakcii.

32 Okrem toho v súlade s článkom 7 ods. 1 smernice 2005/29 sa výzva na kúpu, akou je reklama dotknutá vo veci samej, považuje za klamlivú, ak opomenie podstatnú informáciu, ktorú priemerný spotrebiteľ potrebuje v závislosti od kontextu na to, aby urobil kvalifikované rozhodnutie o obchodnej transakcii, a tým zapríčiňuje alebo môže zapríčiniť, že priemerný spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil.

33 Z predchádzajúcich úvah vyplýva, že taká podstatná informácia, akou je údaj o uplatnení percentuálneho zvýšenia z dôvodu kompenzačného množstva, musí byť uvedená vo výzve na kúpu, o akú ide vo veci samej, ak ju priemerný spotrebiteľ vzhľadom na kontext potrebuje na to, aby urobil kvalifikované rozhodnutie o obchodnej transakcii.

34 Treba uviesť, že na účely výkladu ustanovení smernice 2005/29 má pojem „spotrebiteľ“ prvoradý význam. V rámci tejto smernice je hodnotiacim kritériom priemerný spotrebiteľ, ktorý je pri zohľadnení sociálnych, kultúrnych a jazykových faktorov v rozumnej miere dobre informovaný, vnímavý a obozretný (rozsudok z 12. mája 2011, Ving Sverige, C-122/10, EU:C:2011:299, bod 22).

35 Pokiaľ teda ide o to, či je reklama nekalá, vnútroštátne súdy musia zohľadniť vnímanie priemerného spotrebiteľa, ktorý je v rozumnej miere dobre informovaný, vnímavý a obozretný (rozsudok z 12. mája 2011, Ving Sverige, C-122/10, EU:C:2011:299, bod 23 a citovaná judikatúra).

36 Treba dodať, že ako vyplýva z odôvodnenia 18 smernice 2005/29, pojem „priemerný spotrebiteľ“ sa nezakladá na štatistickom zistení a že typickú reakciu tohto priemerného spotrebiteľa v danom prípade budú musieť určiť samotné vnútroštátne súdy a orgány na základe vlastnej úvahy.

37 Preto znenie článku 7 ods. 4 písm. c) smernice 2005/29 obchodníkovi nepredpisuje spôsob, akým má informovať spotrebiteľa o spôsobe výpočtu ceny.

38 Okrem toho z dôvodu povahy dotknutého výrobku, a najmä podmienok výroby, dodávky alebo konečného použitia tohto výrobku, obchodník nemusí byť schopný vopred a presne disponovať všetkými zložkami konečnej ceny, takže nemôže spotrebiteľovi oznámiť spôsob výpočtu tejto ceny takým spôsobom, aby záujemca mohol sám vykonať tento výpočet.

39 Miera informovanosti, pokiaľ ide o spôsob výpočtu ceny, preto nemôže znamenať, že spotrebiteľ musí byť na základe tejto informácie schopný sám vypočítať túto cenu a dospieť tak ku konečnému vyčíslenému výsledku.

40 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že smernica 2005/29 neobsahuje žiadne presné požiadavky, pokiaľ ide o stupeň a nosič, ktorý musí mať podstatná informácia (pozri v tomto zmysle rozsudok z 8. februára 2017, Carrefour Hypermarchés, C-562/15, EU:C:2017:95, bod 37).

41 Informácia o spôsobe, akým je cena vypočítaná v zmysle článku 7 ods. 4 písm. c) tejto smernice, tak môže mať podobu napríklad rozpätia percentuálnych podielov alebo presného, ale podmieneného percentuálneho podielu pri jej uplatnení, alebo aj percentuálneho podielu stanoveného vopred, ale s uvedením, že jeho úroveň sa môže časom meniť z dôvodu premenlivých prvkov nezávislých od vôle obchodníka.

42 Takýto výklad článku 7 ods. 4 písm. c) smernice 2005/29 je podporený preskúmaním všeobecnej štruktúry článku 7 tejto smernice.

43 V tejto súvislosti treba v prvom rade pripomenúť, že v súlade s článkom 7 ods. 2 smernice 2005/29 výzva na kúpu, akou je reklama dotknutá vo veci samej, obsahuje klamlivé opomenutie najmä vtedy, ak obchodník skrýva informáciu o tom, akým spôsobom sa cena vypočíta, alebo ju poskytuje nejasným, nezrozumiteľným, viacvýznamovým alebo nevhodným spôsobom, a ak v jednom alebo druhom prípade takto spôsobí alebo je pravdepodobné, že spôsobí, že priemerný spotrebiteľ prijme rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neprijal.

44 Z toho vyplýva, že obchodník je povinný uviesť všetky podstatné prvky výpočtu ceny. Rovnako musí obchodník oznámiť každý z týchto prvkov takým spôsobom, aby priemerný spotrebiteľ mohol urobiť kvalifikované rozhodnutie o obchodnej transakcii.

45 V druhom rade v súlade s článkom 7 ods. 1 smernice 2005/29 klamlivá povaha obchodnej praktiky sa musí posudzovať najmä so zreteľom na skutkové súvislosti tejto praktiky, všetky jej črty, ako aj obmedzenia vlastné použitému komunikačnému prostriedku. Článok 7 ods. 3 tejto smernice stanovuje na účely určenia, či došlo k opomenutiu informácií, že sa musia zohľadniť limity použitého prostriedku komunikácie v priestore a čase, ako aj opatrenia prijaté obchodníkom, aby dal tieto informácie k dispozícii spotrebiteľovi inými prostriedkami (pozri v tomto zmysle rozsudok z 12. mája 2011, Ving Sverige, C-122/10, EU:C:2011:299, body 53 a 54).

46 Z týchto ustanovení vyplýva, že rozsah informácie o spôsobe, akým sa cena vypočíta a ktorý musí byť poskytnutý obchodníkom v rámci výzvy na kúpu, sa musí posúdiť najmä v závislosti od skutkového kontextu, do ktorého patrí táto výzva na kúpu, a od použitého nosiča komunikácie (pozri v tomto zmysle rozsudky z 12. mája 2011, Ving Sverige, C-122/10, EU:C:2011:299, bod 55, a z 26. októbra 2016, Canal Digital Danmark, C-611/14, EU:C:2016:800, bod 27).

47 Vnútroštátny súd uvádza, že nie je preukázané ani zjavné, že komunikačný prostriedok použitý na účely dotknutej obchodnej praktiky, teda simulátor sadzieb dostupný na internetovom sídle žalovanej vo veci samej, ukladá priestorové alebo časové obmedzenia.

48 Vzhľadom na to musí vnútroštátny súd na účely určenia rozsahu informácií, ktoré je obchodník povinný poskytnúť, pokiaľ ide o spôsob výpočtu ceny, zohľadniť skutkový kontext, v ktorom sa uskutočnila reklama dotknutá vo veci samej.

49 V tejto súvislosti na jednej strane žalovaná vo veci samej tvrdí, čo Súdnemu dvoru neprináleží overovať, že nemôže vo svojej reklame uviesť presný percentuálny podiel týkajúci sa kompenzačného množstva. Tvrdí tak, že prevádzkovatelia elektrických distribučných sietí so sídlom na nemeckom území si niekedy v priebehu času stanovujú rozdielne a premenlivé percentuálne podiely, takže ak by mala v reálnom čase informovať spotrebiteľov o presnej výške takéhoto percentuálneho podielu, musela by sa každodenne pýtať všetkých týchto prevádzkovateľov na akúkoľvek prípadnú zmenu tohto prvku. Takýto postup by však podľa žalovanej vo veci samej mobilizoval neprimerané zdroje.

50 Na druhej strane z návrhu na začatie prejudiciálneho konania vyplýva, že reklama, v ktorej sú zobrazené ponuky sadzby vytvorené simulátorom sadzieb, obsahuje odkaz na všeobecné podmienky predaja uplatňované žalovanou vo veci samej. V tomto dokumente žalovaná spotrebiteľovi oznamuje, že práve prevádzkovateľ miestnej siete určuje nočný časový úsek zodpovedajúci uplatneniu zníženej sadzby, ako aj percentuálnu sadzbu zrazenú na základe kompenzačného množstva a že táto sadzba bola stanovená na 25 % prevádzkovateľom miestnej siete pre geografickú oblasť, do ktorej patrí jej sídlo.

51 Z predchádzajúcich úvah vyplýva, že v skutkovom kontexte, do ktorého patrí výzva na kúpu, o ktorú ide vo veci samej, sa nemožno domnievať, s výhradou overenia, ktoré prináleží vykonať vnútroštátnemu súdu, že táto výzva obsahuje „klamlivé opomenutie“ v zmysle článku 7 ods. 1 a 4 smernice 2005/29, pokiaľ odkaz na všeobecné podmienky predaja, v ktorých sú uvedené údaje o percentuálnom podiele zrazenom na základe kompenzačného množstva, je zobrazený viditeľne a pokiaľ prijatie ponuky spotrebiteľom je technicky podmienené potvrdením podaným zo strany tohto spotrebiteľa o oboznámení sa s týmito podmienkami, čo umožňuje zabezpečiť, že tento spotrebiteľ prijme kvalifikované rozhodnutie o obchodnej transakcii.

52 Vzhľadom na všetky predchádzajúce úvahy treba na položenú otázku odpovedať tak, že článok 7 ods. 1 a ods. 4 písm. c) smernice 2005/29 sa majú vykladať v tom zmysle, že v prípade výzvy na kúpu uskutočnenej prostredníctvom online obchodnej komunikácie informácia o spôsobe, akým sa cena vypočíta, nemusí nevyhnutne obsahovať presné percento pohyblivej zložky, akou je kompenzačné množstvo, ktoré dodávateľ elektrickej energie uplatňuje na dotknutého spotrebiteľa, tak aby tento spotrebiteľ mohol, ak pozná svoju spotrebu elektrickej energie, samostatne vypočítať túto cenu, pokiaľ táto komunikácia uvádza principiálnu uplatniteľnosť takéhoto percentuálneho podielu v spojitosti s uvedením prípadnej výšky a prvkami, ktoré na tento percentuálny podiel majú vplyv, čo tak priemernému spotrebiteľovi umožní prijať kvalifikované rozhodnutie o obchodnej transakcii.

O trovách

53 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (šiesta komora) rozhodol takto:

Článok 7 ods. 1 a ods. 4 písm. c) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2005/29/ES z 11. mája 2005 o nekalých obchodných praktikách podnikateľov voči spotrebiteľom na vnútornom trhu, a ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 84/450/EHS, smernice Európskeho parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 (smernica o nekalých obchodných praktikách),

sa má vykladať v tom zmysle, že:

v prípade výzvy na kúpu uskutočnenej prostredníctvom online obchodnej komunikácie informácia o spôsobe, akým sa cena vypočíta, nemusí nevyhnutne obsahovať presné percento pohyblivej zložky, akou je kompenzačné množstvo, ktoré dodávateľ elektrickej energie uplatňuje na dotknutého spotrebiteľa, tak aby tento spotrebiteľ mohol, ak pozná svoju spotrebu elektrickej energie, samostatne vypočítať túto cenu, pokiaľ táto komunikácia uvádza principiálnu uplatniteľnosť takéhoto percentuálneho podielu v spojitosti s uvedením prípadnej výšky a prvkami, ktoré na tento percentuálny podiel majú vplyv, čo tak priemernému spotrebiteľovi umožní prijať kvalifikované rozhodnutie o obchodnej transakcii.

Podpisy